

JUDr. Oto Kunz, CSc.
29.8.2014

O p o n e n t s k ý p o s u d e k

na disertační práci Mgr. Bc. Zdeňka Kučery – „Přeshraniční aspekty soukromoprávních deliktů v kyberprostoru“

Disertant si za předmět své práce v rámci doktorského studijního programu vybral téma Přeshraniční aspekty soukromoprávních deliktů v kyberprostoru. Oponent konstatuje, že se do současné doby s obdobným tématem práce zatím nesešel a vzhledem k tomu, že se v současné době delikty v kyberprostoru multiplikují, domnívá se oponent, že volba tématu je více než šťastná.

Téma, která si disertant vybral, je použitelné i z pohledu praktické realizace, a to v návaznosti na současný vývoj této problematiky a mezinárodněprávní snahu o ochranu kyberprostoru před pácháním deliktů v tomto.

Metody, které disertant zvolil, jsou vhodně zvolené, neboť se snaží pojmut co nejširěji celou problematiku, o čemž svědčí i rozsah práce, který přesahuje běžný rozsah disertačních prací.

V úvodu své práce se disertant podrobně zabývá otázkami, co je kyberprostor, jak probíhá komunikace na internetu s tím, že tuto komunikaci dělí, a jaké subjekty v kyberprostoru působí a jak jsou identifikovány.

Závěr, který disertant činí v první části, je takový, že je velmi obtížné kyberprostor jako takový definovat a že de facto existuje pouze virtuálně s tím, že jsou tak subjekty právních vztahů v nejistotě, kdo je na druhé straně připojen k síti. S tímto závěrem, se oponent ztotožňuje a domnívá se, že v této části disertant přijal formou shrnutí poznatků správný názor.

V další části se pak disertant věnuje otázkám deliktní odpovědnosti a omezení deliktní odpovědnosti jako takové. V této části by oponent uvítal, kdyby disertant zdůraznil otázku, jaká je právní úprava deliktů a definice deliktních závazkových vztahů např. v okolních zemích. Jistě by větší pozornost zasloužila právní úprava, která je ve Spolkové republice Německo. Na druhou stranu má oponent za to, že se disertant dobře vypořádal s otázkami deliktní odpovědnosti i jejího omezení.

Pokud se týká kapitoly, ve které disertant hovoří o přístupech mezinárodního práva soukromého, je možné se se závěry disertanta v těchto případech ztotožnit. Tato kapitola je z pohledu oponenta velmi dobře propracována a zabývá se otázkami, jak mezinárodní právo soukromé řeší tyto záležitosti z pohledu volby práva hraničních určovatelů ve svých souvislostech. Otázkou v daném případě je, zda v tomto případě nejvýznamnější metoda regulace z pohledu mezinárodního práva soukromého v otázce

kyberprostoru je kolizní metoda. Oponent by uvítal, kdyby se disertant zabýval otázkou, jakým způsobem je možné formou přímých norem regulovat tuto otázku, i když si je vědom toho, že by zřejmě v daném případě mohly převládat určité lokální zájmy nad zájmem mezinárodního společenství.

S částí, ve které se disertant zabývá určením soudní příslušnosti v kyberprostoru podle Nařízení Brusel I, s tímto se oponent ztotožňuje, stejně tak jako s určením rozhodného práva v kyberprostoru podle Nařízení Řím II.

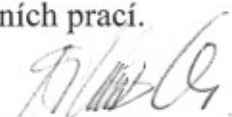
Oponent vítá, že se disertant zabýval i otázkami, jak je tato věc upravována v rámci České republiky a plně se ztotožňuje se závěrem disertanta, že by se nový právní předpis měl více zabývat otázkami specifik kyberprostoru. Současně se oponent ztotožňuje s tím, že je na soudní praxi, aby neurčitost použitých výrazů v hraničním určovateli upřesnila ve svých rozhodnutích. Nicméně je nucen konstatovat, že v daném případě není možné spoléhat pouze na to, že v soudní praxi ČR bude nalezeno řešení, a to vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o značně složitou otázku, kdy dle názoru oponenta může dojít především k tomu, že soudci nebudou v daném případě schopni tuto specifickou otázku nějakým způsobem definovat, natož rozhodovat.

Pokud se týká závěrů, který disertant ve své práci uvádí, konstatuje oponent, že tyto vítá, neboť jdou do hloubky dané tematiky. Nicméně se oponent domnívá, že by bylo možné, aby disertant více rozvinul téma vztahující se k event. rozšíření právní úpravy dané tematiky z pohledu norem mezinárodního práva soukromého. Závěr jako takový oponent akceptuje a domnívá, že rozsah závěru je pro daný typ práce dostačující.

Oponent dále konstatuje, že disertant použil při zpracování své práce dostupné prameny literatury, a to jak vnitrostátní, tak zahraniční a oceňuje přístup disertanta z pohledu skutečnosti, že se jedná o téma, které je poměrně „nové“ a tudíž, že k tomuto tématu neexistuje velké množství použitelné literatury, ze které by bylo možné čerpat. Nicméně oponent uvádí, že rozsah použité literatury považuje za dostačující a má za to, že disertant se s použitou literaturou velmi dobře vypořádal.

Závěrem oponent konstatuje, že předložená diplomová práce je z jeho pohledu dobře zpracována a že autor disertační práce prokázal, že se dobře orientuje v dané problematice.

V návaznosti na výše uvedené oponent doporučuje předloženou disertační práci k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu disertačních prací.

JUDr. Oto K u n z, CSc.